

Iefta (1)
(O iată-l că vine)

O,iată-l că vine,trecînd de coline
Armata-i cu sine,s-a-ntors tatăl meu.
Să cînte poporul,căci biruitorul
El s-a încrezut în al lui Dumnezeu.
Trăiască armata,trăiască și tata!
Poporul și fata cîntau fericiți.
Cîntarea răsună cu inimă bună,
Biruința-i prin Domnul în lupte,să știti.

Cor:
Dacă în fața Lui tu ai jurat
Credincioșie cînd te-ai botezat.
Ține credința și nu te-ndoi,
Cu Domnul prin toate tu vei birui.

Serbarea se-ntinde,poporul se-aprinde,
Dar jalea-i cuprinde pe-acei ce-au cîntat.
Căci fata fecioară,curînd o să moară,
Căci Iefta le spune cum el a jurat.
Dar iată copila,și frica și mila,
Le-nvinge pe toate și stă sus pe plai.
Ea știe mai bine decît orișicine
Căci Domnul o duce în ceruri,în Rai.

Ea-i iese în cale,dar Iefta cu jale
Îi zice:"O,fiica mea greu m-ai lovit!
Căci eu prin credință am o juruință,
O făgăduință eu am de-nplinit.
Cu-a mele cuvinte am zis mai-nainte,
Căci dacă în luptă eu voi birui,
Întîia ființă ce-mi iese-nainte,
Pe-aceea eu Domnului o voi jertfi."

Și fata-i răspunde,ea nu se ascunde,
E gata să moară nedînd înapoi.
Ce dragoste mare,și ce ascultare,
Exemplul acesta e și pentru noi.
"Nu-i nici o-ntristare,căci Domnul e mare,
Dar lasă-mă numai să plîng,să bocesc,
Prin muți și coline,de ziua ce vine
Acel ce mă duce în Raiul ceresc."

Și iată cîntarea ne pune-ntrebarea:
Sînteți voi ca fiica lui Iefta,surori?
Ea nu se frămîntă și nu se-nspăimîntă,
Credința o duce deasupra de nori.
Oricine să știe căci jertfa cea vie
Și astăzi o cere Isus de la noi.
S-aducem pe-altare o dragoste mare,
Și nimeni să nu se mai uite-napoi.

Amin